

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Prisci præfectura, & quæ facto repente à militibus suis in eum impetu,
perpeßus sit. Caput IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGR. HISTORIAE

*De Ioannis praefectura, & Philippico, & quae ab
eis gesta sunt. Caput III.*

DVX vero copiarum in Oriente militantium primum Ioannes, genere Thrax à Mauricio missus est, qui in nonnullis praelijs male rem gerens, in alijs rursus, quod antè peccauerat, sarcians, nihil, quod sit in laude ponendum, transigit. Deinde Philippicus, affinitate cum Mauricio (vnam namque ex sororibus duxerat vxorem) coniunctus: qui extra fines imperij Romani in regiones alienas egressus, omnia, quae ante pedes erant, depopulatus est, magnisque spolijs potitus, multos tum ex nobilibus & patitijs Nisibis, tum ex alijs, qui cis Tigrim fluuium accolebant, interfecit. Congreditur porrò cum Persis, & graui commisso praelio, multos è Persis eosque illustres prostrauit, complures viuos cepit. atque vnam turmam, quae in collem opportuno in loco situm confugerat, cum capere posset, dimisit illaesam: quae quidem pollicebatur, se quam primum ad regem suum legatos de pace missuram. Alias praeterea res, dum copias Romanorum ductabat, confecit, militesque à luxu & delitijs vindicauit, & velut freno ad modestiam & obsequentiam assuefecit. Quas res his, qui vel de eiusmodi modo scripserint, vel scribere sint aggressuri, eatenus si placet persequendas relinquimus, quatenus vel auditione acceperint, vel cõceperint opinione: quorum oratio praë ignoratione labi, atque adeo claudicare, & vel praë nimio partium studio remissa, vel praë nimio odio cæcata à vero aberrare solet.

*De Prisci praefectura, & quae facto repente à
militibus suis in eum impetu, perpetratus sit.*

Caput IIII.

POST Philippicum, illud ducis munus capessit Priscus: ad quem sine causis grauibus & necessarijs non facilis & expeditus patebat aditus. Quippe existimauit, si modò multum ipse secum solus versaretur, tum se omnia ex sententia gesturum, tum copias, quibus praëfuit, eo pacto inductas ad metuendum, multo facilius eius mandatis obtempera-

temperaturas. Verùm cum ad exercitum, supercilijs elatis, insolenti obtutu, & toto corporis habitu ad nimiam arrogantiam composito accederet, militibusque nonnulla de militum in bellis gerendis tolerantia, de exquisita armatura, denique de præmijs, quæ essent à rep. accepturi, exposuisset, illi antè de ijs rebus satis persuasi, palam suæ iræ furorẽ ostendere, simulque eò prorumpentes, vbi tentorium sibi posuerat, omnem magnificum eius apparatus, & thesaurum prætiõsissimum barbarorum more diripere cœperunt: atque parum certè aberat, quin eum ipsum confecissent. nisi equo quodam vectario conscenso, Edessam prope confugisset: quam urbem, missis quibusdam copijs, obfidebant, Priscumque repetebant.

*De Germano, qui imperij summam, inuito relata-
tanteq; animo suscepit. Caput V.*

VBI verò ciues Edessæ Priscum reddere noluerunt, milites, eo relicto, Germanum copiarum in Phœnicia Libanensi militantium ducem vi manuque captum, suum ducem atque adeo imperatorem designant. Cum autè is id muneris recusaret, illiq; instarent acrius, & grauis cõtentio vtrinque oriretur, partim quòd hic cogi noluit, illi eum compellere conati sunt, & cum illi minaretur se eum interfekturos, ni spõte munus illud susciperet, hicque planè declararet, se neque metuere, neque vlla ex parte attonitum esse, tandem eum verberibus cædere, & corporis membra mutilare aggrediuntur: quos cruciatus illum minime toleraturum (nam eum neutiquam plus habere duritiæ ad plagas ferendas, quàm quod natura eius ætasque præ se ferebat) in animũ induxerunt. Eum igitur aggrossi, & quid pati posset, experti, cautione quidem & clementia, ne eum grauitè læderent, adhibita, tandem eorum instituto ascensuri, & iurandum dare, se re vera fidem illis seruaturum cogunt. Itaque ad eum modum, illum, cui ipsi imperauerant, imperare, & quem rexerant, regere, & quem velut captiuum duxerant, ipsis dominari compellebant. Quintiam alios omnes ordinum præfectos, duces manipulares, tribunos, centuriones, & decuriones de gradibus suis deturbant, sibi que quos volunt, præficiunt: imperium denique

denique